

РЕШЕНИЕ

№ 18158

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10858** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203–чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на К. Ц. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез адвокат Д. А. Т., АК – К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 8, офис 12 против Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи /СДВР-МВР/, [населено място], [улица], с която е предявен иск за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 15 000.00 лв. /хиляда лева/, за периода от 18.12.2022 г. до 27.07.2023 г., претърпени от незаконосъобразен административен акт – Заповед за задържане Рег. № 2217зз-2488/18.12.2022 г., издадена от полицейски орган при 03 РУ-СДВР, отменена с влязло в сила Решение № 1119/07.03.20123 г., постановено по административно наказателно дело № 625/2023 г. по описа на Софийски Районен съд, оставено в сила с Решение № 5051/25.07.2023 г., постановено по КНАХД № 3936/2023 г. по описа на АССГ, ведно със законната лихва върху тази сума от 25.07.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, включително и сторените по делото разноски. В съдебно заседание, ищецът редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат Т., който моли съда да уважи предявената искова претенция. Претендира сторените по делото разноски съгласно представен списък.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, в депозирания отговор по предявения иск от 20.11.2024 г., счита същият за неоснователен и недоказан. Поддържа, че исквата молба не съдържа конкретика, а заявените в нея твърдения са голословни и необосновани. Въведени са и твърдения за липса на третия елемент от фактическия

състав по чл. 1 от ЗОДОВ – причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредите. Обосновава се приложимост на чл. 5 от ЗОДОВ, и при условията на евентуалност се оспорва размера на претендираното обезщетение като силно завишен. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание ответникът, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт С., който моли съда да отхвърли същата като неоснователна и недоказана. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор В., който излага становище за основателност и доказаност на исковата претенция, като счита претендирания размер на същата за завишен.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От фактическа страна с оглед приетите по делото писмени доказателства се установява, че на 18.12.2022 г., в 02:10 часа, в [населено място] във връзка с получен сигнал за скандал на [улица] ОДЧ на 03 РУ-СДВР от служители на 03 РУ-СДВР, К. Ц. Д. е задържан за 24 часа на основание Заповед за задържане на лице с рег. № Рег. № 2217зз-2488/18.12.2022 г., издадена от Р. С. Д., полицейски орган при 03 РУ-СДВР. В представената заповед е отразена датата на нейното издаване – 18.12.2022 г., 02:10 часа и освобождаването на ищеца на 18.12.2022 г. в 13:35 часа. Не се твърди, а и не е спорно между страните, че заповедта за задържане да е оспорена/отменена по реда на АПК.

От страна на ищеца се твърди, че в резултат на незаконосъобразното му задържане и наложената му с издадената заповед мярка, същият е изпаднал в продължително стресово състояние, изпитал е чувство на страх и недоверие към хората, емоционален дискомфорт предвид, че същият към момента на задържането е бил настанен в помещение с рецидивисти с осъдителни присъди. Твърди се, че след този случай се налагало ищецът да бъде настаняван многократно в специализирани болнични заведения, за което с исковата молба са представени доказателства. Акцентирано е, че към момента на настаняването на ищеца в помещението за временно задържане в 03 РУ-СДВР, същият е съобщил за нужда от медицинска помощ предвид сериозни здравословни проблеми, свързани с чернодробна цироза и вторичен хепатит С, и такава му била отказана от полицейските служители в 03 РУ-СДВР. Вследствие на незаконосъобразното му задържане, ищецът твърди, че продължителен период от време е бил под напрежение, страдал е от безсъние, постоянна напрегнатост, влошено здравословно състояние, накарняване на доброто му име в обществото и в професионален аспект. Изпитвал постоянно чувство на несигурност, след задържането му, когато видел полицейски автомобили на улицата изпитвал страх и изпадал в силен стрес. В резултат на случая много негови близки и колеги спрели да контактуват с него. Това причинило на ищеца негативни изживявания, понижило неговото самочувствие, довело до понижена самооценка и накарнен авторитет.

Във връзка с изложените от него твърдения са представени следните доказателства: Заверени преписи на Решение № 1119/07.03.20123 г., постановено по административно наказателно дело № 625/2023 г. по описа на Софийски Районен съд и Решение №5051/25.07.2023 г., постановено по КНАХД № 3936/2023 г. по описа на АССГ; заверен препис на Заповед за задържане на лице с рег. № Рег. № 2217зз-2488/18.12.2022 г., издадена от Р. С. Д., полицейски орган при 03 РУ-СДВР и заверено копие на Епикриза от 20.02.2023 г., издадена от МБАЛ „Своге“ ЕООД; заверено копие на Епикриза от 18.03.2023г., издадена от МБАЛ „Своге“ ЕООД; епикризи,

издадени на ищеца; с молба от 03.02.2025 г. медицинска документация /л.12-23, л.57-82, л.86-103/. От страна на ответника в съдебното производство във връзка с дадените указания от съда е представен Протокол № 6/15.01.2020 г. на сектор „Държавен здравен контрол“ относно извършена проверка на помещенията в местата за настаняване на задържани лица в ОЗ РУ-СДВР, както и преписката, свързана със Заповед за задържане на лице с рег. № Рег. № 2217зз-2488/18.12.2022 г., издадена от Р. С. Д., полицейски орган при ОЗ РУ-СДВР /л.29, л.39-51/.

В съдебното производство е присъединено административно дело № 625/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

По делото във връзка с изложените в исковата молба твърдения, по искане на ищеца беше допуснат до разпит един свидетел: И. П. А..

Свидетелят А. заяви, че познава ищеца от около 8-10 години. Често се виждат, добри познати са. Наясно е, че Д. е бил задържан през 2022 г. преди коледните празници през месец Декември. Свидетелят се срещнал с ищеца след коледните празници, като Д. му споделил, че бил неправомерно задържан в ОЗ РУ. След известно време пак се срещнали, като Д. се държал странно, настроението му било променливо. Ищецът му разказал за задържането и за мизерните условия в ареста в ОЗ РУ – нямало вода, мизерни условия. Споделил на свидетеля, че там прекарал едно денонощие. След проведения разговор, А. се опитал да успокои Д.. Посочва, че тази случка се отразила отрицателно на Д., той бил изпаднал в шок, изпитвал притеснения от тази случка, че това ще се отрази зле на репутацията му. Допълва, че ищецът се затворил в себе си, отказвал да разговаря, за разлика от преди случката. Заявява, че задържането на ищеца се отразило негативно не само на емоционалното му състояние, но и на здравословното му такова. Ищецът се оплаквал, че има високо кръвно, респективно висока захар, наложило се смяна на медикаменти. Свидетелят лично е карал ищеца до болнични заведения в тази връзка. Допълва, че на ищеца са слагани системи, но не е наясно какви медикаменти са му вливани, но независимо от това се влошило здравословното му състояние. Ищецът избягвал определени храни заради влошеното си здравословно състояние и споделил на свидетеля, че е получил язва. Част от неговите приятели го отбягвали, стояли настрана от ищеца. Допълва, че в личен план ищецът се разделил със съпругата си. Заявява, че не е наясно за причината, породила неговото заболяване, единствено е карал ищеца до болничните заведения. В заключение посочва, че след случилото се ищецът не е могъл да спи, имал е оплаквания от безсъние.

По делото беше допусната и изслушана съдебно – психологическа експертиза с вещо лице Б. П. Б. – психолог. Съгласно експертното заключение от направеното изследване се установява сравнително добър личностов ресурс относно К. Д.. Няма риск от мания/ хипомания, няма проблеми с концентрацията и вниманието, сравнително успешно контролира импулсите си, няма риск от зависимости и злоупотреби /алкохол, медикаменти, психоактивни вещества/, сравнително успешно контролира гнева си, няма данни за суициден риск. Завишените стойности по субскала DEP-P, са индикатор, че колкото по-високи са резултатите, толкова по-изявени са поведенческите и вегетативните симптоми, а именно проблеми със съня, намалена енергия и слаб сексуален интерес, загуба на апетит и/или загуба на тегло. Възможно е и да се наблюдава цялостно забавяне в движенията на клиента. Отчетените стойности по скалата на Соматични оплаквания /SOM/, са индикатор за известни притеснения за здравето и физиологичното функциониране. Тези резултати се срещат сравнително често при по-възрастни лица и при пациенти с изразена клинична картина със специфични симптоми. Умерено завишените резултати по субскалата Конверзионни разстройства /SOM-C/ - обикновено се регистрират при неврологични нарушения на централната нервна система. Високите резултати по субскала Притеснения относно здравето /SOM-H/ - показват, че влошеното здравословно състояние може да е основен компонент

в Аз-образа и склонност на клиента да изживява себе си в ролята на пациент. Завишените резултати по субскала ARD-T, предполагат наличието на травматично събитие в миналото, което продължава да е източник на дистрес и да предизвиква повтарящи се епизоди на тревожност и в момента. Възможно е това събитие да е с преобладаващ над всичко останало фокус в живота на респондента и той да вижда себе си като непоправимо наранен от това. По отношение на STR се отчитат завишени резултати, показващи, че трудностите имат съществено въздействие върху респондента. Източниците или обстоятелствата около тревогите на респондента биха могли да са свързани с текущата ситуация в работата, семейството и приятелите, както и на финансовия статус. Предвид получените данни може да се приеме, че издаването на заповедта за временно задържане и самото задържане, като стресогенен фактор, свързан с преживяванията на повишена тревожност и депресивна симптоматика, се е отразило неблагоприятно върху психичното и емоционално състояние на К. Ц. Д.. Такива хора с е отнасят към категорията на тревожни личности, склонни да възприемат заплахата към своята личност в разширен диапазон от ситуации и да реагират със завишено състояние на тревожност. Това се наблюдава в ежедневните преживявания на К. Д. непосредствено след ареста, както и към настоящия момент.

Съгласно експертното заключение на ищеца са причинени от незаконосъобразната заповед за временно задържане следните негативни вреди:

а/ физически – свързани с влошени физически и психически здравословно състояние, в резултат, на което Д. продължава и към момента да се лекува медикаментозно, чести хоспитализации в болнични заведения. Страда от посттравматичен стрес, но така и не е насочен и не е потърсил сам специализирана помощ;

б/ когнитивни – свързани с постоянни мисли и спомени за травматичното събитие, особено засилващи се при наличие на аналогични ситуации/ среща на полицейски служители и полицейски коли;

в/ поведенчески – свързани с избягване на дейности, които напомнят преживения инцидент, социално отдръпване и изолация, загуба на удоволствието си от обичайните ежедневни дейности;

г/ емоционални – свързани със симптоми на страх, срам, депресия, тревожност, апатия, ежедневно преживяване на травматичното събитие, безсъние.

Под въздействието на рязко променени условия, в организма се отделят така наречените стресови хормони – като адреналин и кортизол, които помагат да се преодолее стресовата ситуация и да се възстанови нормалното състояние на организма. Когато тези хормони са в излишък или изработването им е след прекратяване на стресовите фактори продължава без да са се нормализирали функциите на организма, т.е имат разрушително действие.

При изследването на К. Д., отнасящо се за настоящия момент, експертът посочва като най-натоварената зона при него тяло – сетива. Това е свързано с влошеното здравословно състояние, което към момента създава напрежение и дискомфорт в ежедневието. Следващата фаза е Фантазия /планове за бъдещето, която формулира страховете относно изхода от влошеното му здравословно състояние – доколко състоянието му ще бъде овладяно и стабилизирано. Следват зоните Дейност, Контакти, които са доста ограничени в настоящия момент. Д. не работи, пенсионер е по болест и няма конкретни планове и перспектива относно възможността за трудова ангажираност. Здравословното му състояние се отразява и на пониженото му желание за контакти предвид актуалната ситуация. Твърди, че арестът го е компрометирал пред близките и обкръжаващата го среда, изпитва срам и неудобство. В психо-емоционален аспект влошаването на състоянието на ищеца се изразява чрез соматизация, тревожност, депресия, чиито симптоми се наблюдават – повишена раздразнителност, постоянна умора, главоболие, безсъние, чувство на

безнадеждност, безполезност, отчужденост, затваряне в себе си, апатия. В отношенията му с другите има усещането за неразбраност и често се отдръпва от общуване с околните. Няма енергия да изпълнява социалните си роли, а още по-малко някакви външни интереси.

Дава заключение, че състоянието на К. Д. се характеризира с повишена соматизация, притеснения относно здравословното му състояние, внезапна тревожност и усещане за необратима личностна промяна в следствие на травматично събитие, соматични депресивна симптоматика – проблеми със съня, липса на енергия, социална изолация, негативни изживявания /с бишва съпруга/.

Вещото лице посочва, че задържането на Д. се е отразило на неговото общо здравословно състояние, както следва:

а/ по-изявени са поведенческите и вегетативните симптоми, а именно проблеми със съня, намалена енергия и слаб сексуален интерес;

б/ притеснения за здравето и физиологичното функциониране;

в/ влошеното здравословно състояние може да е основен компонент в Аз-образа и склонност на клиента да изживява себе си в ролята на пациент;

г/ наличието на травматично събитие в миналото, което продължава да е източник на дистрес и да предизвиква повтарящи се епизоди на тревожност в момента.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следните правни изводи:

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е процесуално допустим. Следва да бъде разгледан по същество, като подсъден на Административен съд София - град, на основание чл. 128, ал.1, т. 5 от АПК, предвид, че се претендират вреди в резултат на незаконосъобразен индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал. 1 от АПК, от отменена с влязло в сила съдебно решение Заповед за задържане на лице с рег. № Рег. № 2217зз-2488/18.12.2022 г., издадена от Р. С. Д., полицейски орган при 03 РУ-СДВР.

Искът е предявен срещу надлежния ответник, съгласно чл. 205 от АПК, Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи – юридическо лице на бюджетна издръжка, към чиято административна структура принадлежи органа, издал незаконосъобразната заповед, от която се претендират вредите.

След преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира иска за частично основателен и доказан.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ.

Според разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно, за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под „вредата“ следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под “пряка и непосредствена” - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във

вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразно издадена заповед, която е отменена с влязло в сила съдебно решение. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Видно от съобразителната част на решението, заповедта е отменена, поради нарушение на материалния закон и несъответствие с целта му, както и поради не спазване на установената в закона форма, респективно поради недоказване на фактическите предпоставки за нейното издаване. Безспорно е прието, че соченето на данни за извършено престъпление, не покрива критериите по чл. 74, ал. 2 вр. чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за необходимото съдържание на отменената заповед. Прието за безспорно установено с оглед доказателствата по делото, че ищецът е бил задържан във връзка с инцидент – конфликтна ситуация между него и съпругата му Д., по време на който той обиждал Д., заплашил я и нанасял удари с юмруци по главата и тялото и, поради което тя подала сигнал на телефон 112, по който се отзовали полицейски служители от ОЗ РУ-СДВР. По делото пред СРС е представена образуваната прокурорска преписка, съдържаща протокол по чл. 65 от ЗМВР, съгласно който Д. е предупреден на 18.12.2022 г. да не извършва престъпление от общ характер и да не нарушава обществения ред, както и да не упражнява психически и физически тормоз спрямо Д. Д., както и да не предприема действия, които биха накърнили свободата и достойнството на това лице. Районният съд е направил извод, че съдържанието на заповедта за задържане не може да се попълва в съдебното производство по нейното оспорване, тъй като това ограничава правото на защита на задържания да е наясно с фактическите и правните основания за нейното издаване и да организира адекватно своята защита. Посочено е, че обстоятелството, че от страна на полицейския орган са посочени данни за нарушаване на обществения ред едва в протокола за предупреждение по чл. 65 от ЗМВР, в който по т. 2 се съдържат данните, установени при посещенията по подадения от Д. Д. сигнал, това че в хода на прокурорската преписка са събирани обяснения и сведения, както от Д., така и от Д., не води до извод, че са такива данни, с които може да бъде попълнено съдържанието на заповедта и от които задържаният да може да разбере фактите и обстоятелствата, обосноваващи неговото задържане. Акцентирано е, че протоколът за предупреждение е издаден на 18.12.2022 г., т.е. по време на задържане на Д., т.е. след като той фактически е бил задържан. Посочено е, че същото се отнася и за материалите по прокурорската преписка, от които всъщност прокурорът е извел данни за престъпление, което се преследва по тѣжба на пострадалия. Безспорно е установено, че към датата на издаване на заповедта за задържане и към момента на задържането на Д., не са посочени фактическите и правни основания на конкретното задържане, за конкретно деяние, за да може лицето да организира адекватно своята защита. Изрично е акцентирано, че тези данни следва да са налични преди издаване на заповедта за задържане на лицето, а не да бъдат установявани след това. По този начин ищецът е бил поставен в положение на неяснота за какво е задържан, респективно какво деяние е извършил и представлява ли същото престъпление по смисъла на НК.

В резултат от незаконосъобразно проведеното административно производство, приключило с издаването на отменената Заповед за задържане на лице с рег. № Рег. № 2217зз-2488/18.12.2022 г., издадена от Р. С. Д., полицейски орган при ОЗ РУ-СДВР, безспорно от събраните по делото писмени и гласни доказателства, включително и от приетата СПЕ се установява, че за ищеца са настъпили значителни неудобства, изразяващи се в психологически вреди – проблеми със съня, намалена енергия, слаб сексуален интерес, притеснения относно здравословното му състояние и физиологичното му функциониране, наличие на травматично събитие в миналото, което и към момента на изготвяне на експертизата продължава да е източник на дистрес и да предизвиква повтарящи се епизоди на тревожност. От същите, включително и от свидетелските показания по делото се установява, че ищецът многократно е лекуван заради физическото си здраве, и към момента на задържането това е повлияло, както и че влияе и към момента. Съгласно експертното заключение след задържането на ищеца, в психо-емоционален аспект влошаването на състоянието на ищеца се изразява чрез соматизация, тревожност, депресия, чиито симптоми се наблюдават – повишена раздразнителност, постоянна умора, главоболие, безсъние, чувство на безнадеждност, безполезност, отчужденост, затваряне в себе си, апатия. В отношенията му с другите, същият има усещането за неразбраност и често се отдръпва от общуване с околните. Няма енергия да изпълнява

социалните си роли, а още по-малко някакви външни интереси. Тези обстоятелства както се посочи се подкрепят и от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По силата на § 1 от заключителните разпоредби на ЗОДОВ за неуредените в този закон въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. В случая е приложим чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, съгласно който обезщетение за неимуществени вреди се определя по справедливост. В тази връзка, съдът съобразява съдебната практика при приложение на разпоредбата, според която обезщетението се определя с оглед особеностите на всеки конкретен случай, според характера и степента на увреждането, начин и обстоятелства, при които е получено, последиците за психичното здраве на ищеца, продължителността и степента на интензитета, възрастта на ищеца, общественото и социалното му положение. Обезщетението за неимуществени вреди в хипотезата на чл. 1 от ЗОДОВ е за увреждане на неимуществени права, блага или правнозащитими интереси. Вредите се изразяват в нравствените, емоционални, психически, психологически терзания на личността. Като база за определяне паричния еквивалент на неимуществените вреди следва да служат още икономическият растеж, стандартът на живот и средностатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на увреждането, както и обстоятелството, че осъждането само по себе си също има ефект на репарация. От друга страна размерът на обезщетението обаче не следва да бъде и източник на обогатяване за пострадалия. От значение е и създаденият от съдебната практика ориентир, относим към аналогични случаи /напр. решение по административно дело №6988/2015г. по описа на ВАС/, тъй като в сферата на нематериалните ценности равенството в обществото намира най-чист израз, а "справедливостта" до голяма степен е изпълнена с морално съдържание и отразява обществената оценка на засегнатите нематериални вреди. В случая следва да се отчете и периодът на задържане, който не е 24 часа, а от 02:10 часа на 18.12.2022 г. до 13.35 часа на 18.12.2022 г. Предвид гарната, съдът, като отчита причинените на ищеца неимуществени вреди по вид, степен и интензитет, намира, че по справедливост му се дължи обезщетение в размер до 1 000.00 лв. и като такава следва да се уважи. Искът за неимуществени вреди следва да се отхвърли за сумата над 1 000.00 лв. до претендирания размер 15 000.00 лв.

Върху главницата на присъжданото обезщетение в размер от 1 000.00 лв. е дължима и законна лихва от датата, на която влиза в сила решението за отмяна на незаконосъобразния административен акт – 25.07.2023 г. до окончателното й изплащане.

При този изход на спора на ищеца се дължат 10 лева за държавна такса, 300 лева за възнаграждение за вещо лице и възнаграждение на адвокат, съобразно уважената част от иска. От страна на ответника е отправено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В тази връзка, съдът, намира, че същото е основателно и във връзка с частичното уважаване на исковата претенция на ищеца се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 80 лева. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от иска в размер на 90 лева. По компенсация на ищеца се дължат разноски в размер на 300 лева.

Разноските за експертизата, които са общо в размер на 807.75 лева са дължими от ответника, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, предвид частичното уважаване на иска. От тях 300 лева са платени от ищеца, а останалата дължима сума не е внесена.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА по иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи да заплати на К. Ц. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] сумата в размер на 1 000.00 лв. /хиляда лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на незаконосъобразна Заповед за задържане на лице с рег. № Рег. № 22173з-2488/18.12.2022 г., издадена от Р. С. Д., полицейски орган при ОЗ РУ-СДВР, ведно със законната

лихва върху тази сума, считано от 25.07.2023 г. до окончателното на сумата, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата над 1 000.00 лв. до претендирания размер от 15 000.00 лв.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи да заплати на К. Ц. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] сумата в размер на 300.00 лв. /триста лева/, представляваща разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи да заплати по сметка на АССГ за вещи лица сума в размер на 507.75 лева, която да се изплати след постъпването на вещото лице Б. П. Б..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: